

bestaar af Mænd, der have deres daglige Gjerning ved Siden af, og der skal sammenskaldes et større Antal Mænd fra hver Kode, som ligeledes Dagen igjennem ere optagne af deres Arbeide, vil Vigningskommissionens Arbeide kun kuure finde Sted i Aftentimer, og man vil da næppe kunne komme til Mere end, saaledes som Tilfældet nu er, 3 à 4 Timers Arbeide hver Aften, og det er allerede i og for sig et saa strængt Arbeide, at det meget underer mig, at de paagjældende Medlemmer ikke ende med at blive aandsfløve deraf. Det vil altsaa sige, at man i Løbet af en Aften vil kunne behandle en 3 à 400 Skatteydere og altsaa, at man i Løbet af en Uge, naar man arbeider hver eneste Aften 3 à 4 Timer, vil kunne behandle, lad os sige, med et rundt Tal 2,000 Skatteydere. Naar der nu er 90,000, vil det sige, at man behøver 45 af Aarets 52 Uger til denne første Behandling af de Skattepligtiges Ansættelse. At denne Beregning ikke er overdreven, tror jeg, at de Herrer ville erkjende, naar jeg anfører, hvorledes de fattigste Forhold nu ere, som jeg før berørte. Vigningskommissionen behøver nu en Tid af omtrent 10 Uger, i hvilke den arbeider de 5 Aftener af Ugen 3 à 4 Timer, og jeg tror, at man ikke med Billighed kan forlange Mere af Medborgere, der skulle udføre et ulønnet Hverv, navnlig naar de skulle fortsætte over et saa langt Tidsrum. Vil man nu alene multiplicere med 3, fordi Skatteydernes Antal voxer til det Treobbelte, kommer man til omtrent 30 Uger. Men jeg maa dog gjøre opmærksom paa, at naar Arbeidet nu kan tilendebringes i 10 Uger, beror det for en stor Del derpaa, at man efterhaanden har naaet et saadant Kjendskab til en stor Mængde faste Skatteydere, at man kan gaa let hen over dem. Men naar der paa eensgang kommer 60,000 nye Skatteydere til, og der kommer et saadant Moment til for alle som det, der ligger i, at ogsaa voxne Sønner og Døttre, som have selvstændig Indtægt, skulle ansættes til Skat, og naar man hyderligere skal skjønne over de Paagjældendes ikke blot Indtægt men Formue, tror jeg, at man vil erkjende, at naar der efter den nuværende Skattelov behøves 10 Ugers Arbeide til at foretage den første Paaligning, vil der efter denne Bestemmelses Gjennemførelse behøves det Antal Uger, jeg nævnedes, om ikke absolut

45 Uger, saa dog ialtfald meget nær dertil, hvilket med andre Ord vil sige, at de skulle arbejde omtrent 10 Maanedes af Aaret Aften efter Aften. Jeg tror, at dette er et Arbeide, som man ikke ret vel med Billighed kan forlange af Noget, selv om man lønede ham godt, men at man i hvert Tilfælde ikke kan forlange det af ulønnede Kræfter, forekommer mig aldeles indlysende, og jeg indser aldeles ikke, hvorledes man skulde kunne tro at finde en eneste Mand, der paa de Vilkaar vil melde sig til at være ulønnet Raadmand i Kjøbenhavn. Dette vedrører nu kun selve Vigningskommissionens Arbeide ved Statteansættelsen; men, naar dette er endt, og naar man tager i Betragtning, som sagt, Afgjørelsen af de Klager, som fremkomme, Forhandlingerne med de selvangivende Skatteydere osv., vil man finde, at Kommissionen maa sidde permanent Aaret rundt, Aften efter Aften. Og, naar man gaar videre, vil man finde, at det vil være overmaade vanskeligt at faae fat paa hele den Befolkning, som Skatten skal lægges paa. En meget stor Del af disse Skatteydere ere Folk, som bogstavelig flytte fra Maaned til Maaned. Ialtfald kan man ganske rolig gaa ud fra, at naar Rodemeisteren kommer for at opkræve Skatten, ho de ikke mere der, hvor de boede, da de bleve ansatte, og, naar han kommer næste Gang, vil han have at gjøre Meddelelse til en anden Rodemeister om, at de ere bortflyttede fra hans Distrikt til et andet, og det er meget besværligt. Dertil kommer, at det vil give Anledning til en Række af Retsforfølgninger, Udpantninger osv., fordi man ikke vil kunne faae Skatten opkrævet. Jeg er fuldstændig overbevist om, at, naar man tager Hensyn til alt det forøgede Arbeide i Kontorerne, som man maa gaa forud for Vigningskommissionens Arbeide, den Forøgelse af Rodemeistrenes Antal, som man kan finde Sted paa Grund af den store Mængde Skatteydere, den Forøgelse af deres procentvise Vønning, som man kan finde Sted — thi man kan ikke blive ved med at lønne dem med 2 pCt., naar man skal gaa til saa smaa Stattebeløb, som her er Tale om — og de hyderligere Udgifter og Besvær ved at opspørge de Paagjældende, Udpantninger osv., da vil man finde, at den Skatteindtægt, som vindes ad denne Wei, er temmelig dyreføbt. Arbeidet bliver ikke lettere derved, at man har medtaget Formuen.